

การประเมินสถานการณ์แบบเร่งด่วน ครั้งที่ 2: สภาวะความเปราะบางและความเข้าใจ ต่อสถานการณ์โรคโควิด-19 ของกลุ่มประชากรที่ไม่มีสัญชาติไทยในประเทศไทย

องค์การระหว่างประเทศเพื่อการโยกย้ายถิ่นฐาน (ไอโอเอ็ม)
มิถุนายน 2563

© IOM 2018

ความเป็นมา

สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ในประเทศไทยทำให้ผู้ย้ายถิ่นและกลุ่มประชากรที่ไม่มีสัญชาติไทยที่อาศัยอยู่ในประเทศไทยต้องเผชิญกับอุปสรรคและความเปราะบางรูปแบบใหม่ ไม่ว่าจะเป็นบุคคลนั้นจะมีสถานะทางกฎหมายอย่างไรก็ตาม ทั้งในเรื่องการจำกัดการเดินทางที่เข้มงวด และการหยุดชะงักของกิจกรรมทางเศรษฐกิจชั่วคราวซึ่งส่งผลกระทบต่ออย่างมากต่อผู้ย้ายถิ่น รวมถึงกลุ่มประชากรที่ไม่มีสัญชาติไทยที่ทำงานทั้งในระบบและนอกระบบ นอกจากนี้ข้อจำกัดในด้านเทคโนโลยีและความสามารถในการรับมือและปรับตัวต่อสถานการณ์ การมีเงินออมจำกัดหรือไม่มีเลย หรือช่องทางในการเข้าถึงบริการทางสังคมที่ไม่เพียงพอ สถานะทางกฎหมายที่ไม่ชัดเจนหรือความสามารถในการเข้าถึงบริการด้านสุขภาพ ล้วนเป็นปัจจัยที่ทำให้ผู้ย้ายถิ่นและกลุ่มประชากรที่ไม่มีสัญชาติไทยเดินทางออกจากประเทศไทยหลายหมื่นคนในช่วงหลายอาทิตย์ที่ผ่านมา อย่างไรก็ตามยังไม่มีการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับอุปสรรคและสภาวะความเปราะบางที่มีผลต่อชุมชนผู้ย้ายถิ่นและกลุ่มประชากรที่ไม่มีสัญชาติไทยที่ยังอาศัยอยู่ในประเทศไทยทั้งโดยสมัครใจหรืออยู่ต่อด้วยความจำเป็น นอกจากนี้ข้อมูลในเรื่องการได้รับข้อมูลที่เพียงพอเกี่ยวกับโรคโควิด-19 และเรื่องการเข้าถึงแหล่งข้อมูลที่จะช่วยให้ประชากรกลุ่มนี้สามารถปฏิบัติตามหลักสุขาภิบาลและสุขอนามัยเพื่อการป้องกันอย่างมีประสิทธิภาพเพียงขาดความชัดเจน

เพื่อให้มีข้อมูลในการตอบรับต่อสถานการณ์ที่อาจเป็นไปได้ในทางองค์การระหว่างประเทศเพื่อการโยกย้ายถิ่นฐาน หรือไอโอเอ็ม จึงได้คิดริเริ่มทำการเก็บข้อมูลเกี่ยวกับความรู้ ความเข้าใจ และสภาวะความเปราะบางต่อสถานการณ์โรคโควิด-19 ของกลุ่มประชากรที่ไม่มีสัญชาติไทยที่อาศัยอยู่ในประเทศไทย

คำนิยาม

บุคคลที่ไม่มีสัญชาติไทย คือ บุคคลที่อาศัยอยู่ในประเทศไทย ไม่ได้ถือสัญชาติไทย โดยไม่คำนึงถึงประเทศบ้านเกิด ถิ่นที่อยู่ตามปกติ สัญชาติ หรือสถานะทางกฎหมาย ซึ่งรวมไปถึงผู้ย้ายถิ่น บุคคลไร้สัญชาติ ผู้ลี้ภัย และกลุ่มประชากรที่ไม่มีสัญชาติไทยกลุ่มอื่นๆ

หมายเหตุทางสถิติ

หมายเหตุทั่วไป: เนื่องจากการทำแบบสำรวจในครั้งนี้ได้ทำการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลัก ไม่ใช่การสัมภาษณ์กลุ่มประชากรที่ไม่มีสัญชาติไทยโดยตรง เพราะฉะนั้นอินโฟกราฟิกที่นำเสนอในรายงานนี้แสดงถึงจำนวนร้อยละของผู้ให้ข้อมูลหลักที่เป็นผู้ระบุคุณสมบัติและคุณลักษณะเฉพาะของกลุ่มประชากรที่ไม่มีสัญชาติไทย หรือ สัดส่วนของกลุ่มประชากรที่ไม่มีสัญชาติไทย

เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ/หลายคำตอบ: เมื่อมีการระบุว่า “เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ/หลายคำตอบ” ซึ่งหมายถึงไว้ข้างกราฟหรือคำถาม นั้นหมายความว่าผู้ตอบหนึ่งท่านสามารถตอบได้หลายข้อ จึงทำให้ผลรวมไม่เท่ากับร้อยละ 100

หมายเหตุ - การค้นพบ การตีความ และข้อสรุปที่ปรากฏในรายงานฉบับนี้ไม่สามารถนำมาใช้เพื่อสะท้อนความคิดเห็นอย่างเป็นทางการของ ไอโอเอ็ม ประเทศสมาชิกของไอโอเอ็ม สหรัฐอเมริกา หรือผู้สนับสนุนเงินทุนอื่นๆได้ การนำเสนอเนื้อหาของรายงานฉบับนี้ได้บ่งบอกถึงความคิดเห็นใดๆ ของไอโอเอ็ม ในเรื่องสถานะทางกฎหมายของแต่ละประเทศ ดินแดน เขตเมือง พื้นที่ หรือหน่วยงานอำนาจที่เกี่ยวข้องหรือเขตแดน

ระเบียบวิธีวิจัย

ระบบติดตามและตรวจสอบการเคลื่อนที่และการเคลื่อนย้ายของประชากร (The Displacement Tracking Matrix หรือ DTM) คือชุดเครื่องมือและระเบียบวิธีวิจัยที่ใช้ในการเก็บ การวิเคราะห์ และการเผยแพร่ข้อมูลปฐมภูมิอย่างเป็นระบบ ซึ่งเป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการเคลื่อนย้ายของประชากร รูปแบบการเคลื่อนที่ของบุคคล และ การย้ายถิ่นโดยถูกบังคับทั้งภายในประเทศ และระหว่างประเทศ โดย DTM ได้รับการออกแบบเพื่อใช้ในกิจการด้านมนุษยธรรมในภาวะวิกฤต ซึ่งในขณะนี้มีการนำ DTM มาใช้เพื่อตอบสนองต่อวิกฤตการณ์แพร่ระบาดของโรคโควิด-19

ไอโอเอ็มใช้วิธีวิจัยการเลือกตัวอย่างแบบลูกโซ่ (snowball sampling) ผ่านเครือข่ายองค์กรในการระบุผู้ให้ข้อมูลหลัก (Key informant) จำนวน 85 คน ที่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับสถานการณ์และสภาวะความเปราะบางของกลุ่มผู้ย้ายถิ่นและบุคคลที่ไม่มีสัญชาติไทยที่อาศัยอยู่ในประเทศไทย ซึ่งผู้ให้ข้อมูลหลักนั้นเป็นตัวแทนจากกลุ่มองค์กรที่ไม่แสวงหากำไร (NGOs) องค์กรชุมชน (CBOs) ชุมชนกลุ่มผู้ย้ายถิ่น หน่วยงานภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สถานศึกษา และองค์การศาสนาเพื่อให้ข้อมูลเกี่ยวกับกลุ่มประชากรที่ไม่มีสัญชาติไทยในชุมชนที่รับผิดชอบ และ/หรือ กลุ่มประชากรที่ไม่มีสัญชาติไทยที่ผู้ให้ข้อมูลหลักทำงานด้วยโดยตรง

ข้อมูลที่น่าสนใจในรายงานเป็นการประมาณการและมาจากความเข้าใจของผู้ให้ข้อมูลหลัก และเนื่องจากกลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลักไม่ได้มาจากการสุ่ม (non-randomized) และงานชิ้นนี้มีการจำกัดความตรงภายนอก (external validity) เพราะฉะนั้นควรหลีกเลี่ยงการสรุปแบบอ้างอิง อย่างไรก็ตามผลการประเมินนี้สามารถนำมาใช้พัฒนาความเข้าใจที่ดีขึ้นในเรื่องของสภาวะความเปราะบาง และใช้เป็นแนวทางในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ครอบคลุมมากขึ้น

ข้อมูลที่ได้ มาจากการสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์โดยเจ้าหน้าที่ไอโอเอ็มจำนวน 11 คน ระหว่างวันที่ 4-14 พฤษภาคม 2563 โดยร้อยละ 82 ของผู้เก็บข้อมูลเป็นผู้หญิงและร้อยละ 18 ของผู้เก็บข้อมูลเป็นผู้ชาย

ผู้ให้ข้อมูลหลัก (KIs)

85

ผู้หญิง 41 คน

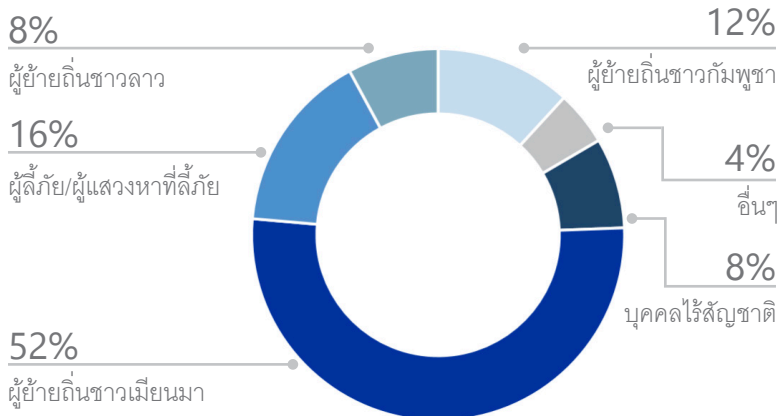
ผู้ชาย 44 คน

ผู้ให้ข้อมูลหลักที่ให้สัมภาษณ์

ประเภทของผู้ให้ข้อมูลหลัก

# KIs	ประเภท
58	ผู้แทนกลุ่มองค์กรที่ไม่แสวงหากำไร/องค์กรชุมชน
7	ผู้แทนสถานศึกษา
6	ผู้แทนหน่วยงานสาธารณสุข
6	อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน
3	ผู้แทนองค์กรศาสนา
5	อื่นๆ

ประชากรเป้าหมายของผู้ให้ข้อมูลหลัก

พื้นที่การทำงานขององค์กรที่ผู้ให้ข้อมูลหลักทำงานอยู่ (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ภาคเหนือของประเทศไทย**
 - ตาก: 25
 - เชียงราย: 5
 - เชียงใหม่: 4
 - แม่ฮ่องสอน: 3
 - ลำพูน: 1
- ภาคกลางของประเทศไทย**
 - กรุงเทพฯ: 22
 - สมุทรสาคร: 2
 - อยุธยา: 1
 - นนทบุรี: 1
 - ปทุมธานี: 1
 - สมุทรปราการ: 1
 - สมุทรสงคราม: 1
- ภาคใต้ของประเทศไทย**
 - ระนอง: 21
 - พังงา: 4
 - ภูเก็ต: 4
 - สุราษฎร์ธานี: 3
 - ชุมพร: 2
 - สงขลา: 1
- ภาคตะวันออกของประเทศไทย**
 - ขอนแก่น: 3
 - นครพนม: 2
 - หนองคาย: 2
 - อำนาจเจริญ: 1
 - ชลบุรี: 1
 - นครราชสีมา: 1
 - ระยอง: 1
 - สระแก้ว: 1
 - ตราด: 1
 - อุดรธานี: 1

ผู้ให้ข้อมูลหลักทั้ง 85 คน ให้สัมภาษณ์สำหรับการประเมินสถานการณ์แบบเร่งด่วน โดย 58 คนจากผู้ให้ข้อมูลหลักทั้งหมด เป็นผู้แทนจากกลุ่มองค์กรที่ไม่แสวงหากำไร (NGOs) และองค์กรชุมชน (CBOs) ในช่วงการเก็บข้อมูล ผู้ให้ข้อมูลหลักทั้ง 85 คน ทำงานกับกลุ่มผู้ย้ายถิ่น และ/หรือ กลุ่มประชากรที่ไม่มีสัญชาติไทยที่อาศัยอยู่ในประเทศไทย โดย 3 พื้นที่หลักที่ครอบคลุมการทำงานของผู้ให้ข้อมูลหลักคือ จังหวัดตาก (25) กรุงเทพมหานคร (22) และ ระนอง (21)

ประมาณร้อยละ 52 ขององค์กรผู้ให้ข้อมูลหลักทำงานกับผู้ย้ายถิ่นชาวเมียนมา ร้อยละ 12 ทำงานกับผู้ย้ายถิ่นชาวกัมพูชา และร้อยละ 8 ทำงานกับผู้ย้ายถิ่นชาวลาว นอกจากนี้ร้อยละ 24 ของผู้ให้ข้อมูลหลักรายงานว่าทำงานกับกลุ่มประชากรที่ไม่มีสัญชาติไทยกลุ่มอื่นๆ รวมถึงผู้ลี้ภัยและผู้แสวงหาที่ลี้ภัย (ร้อยละ 16) และบุคคลไร้สัญชาติ (ร้อยละ 8)

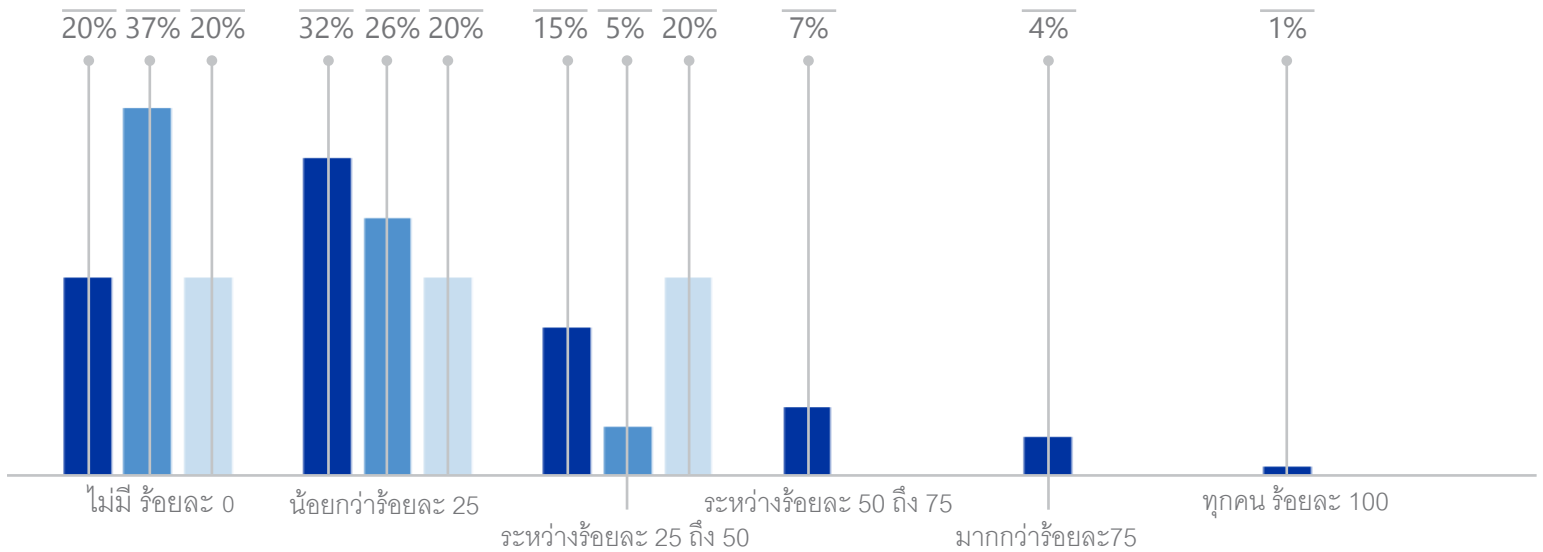
บุคคลที่ไม่มีสัญชาติไทย

เพื่อความเข้าใจที่ชัดเจนขึ้นเกี่ยวกับจุดประสงค์ในการเดินทางของกลุ่มประชากรที่ไม่มีสัญชาติไทย และสถานการณ์ของผู้ย้ายถิ่นที่ติดอยู่ในประเทศไทย ผู้ให้ข้อมูลหลักจะได้รับการสอบถามเกี่ยวกับสัดส่วนจำนวนของบุคคลที่ไม่มีสัญชาติไทยที่อาศัยอยู่ในประเทศไทยและมีความประสงค์ที่จะเดินทางออกจากประเทศไทย ซึ่งเป็นกลุ่มที่ผู้ให้ข้อมูลหลักทำงานด้วยนั้น พบว่าทั้งหมดร้อยละ 56 ของผู้ให้ข้อมูลหลักระบุว่ากลุ่มประชากรที่ไม่มีสัญชาติไทยในชุมชนที่ทำงานด้วยบางส่วนมีความประสงค์ที่จะเดินทางออกจากประเทศไทย แต่ไม่สามารถทำได้

นอกจากนี้ยังได้มีการสอบถามผู้ให้ข้อมูลหลักเกี่ยวกับสัดส่วนจำนวนของกลุ่มประชากรที่ไม่มีสัญชาติไทยในชุมชนที่รับผิดชอบที่ทำงานในภาคเกษตรกรรม ปศุสัตว์และการแปรรูปอาหารซึ่งโดยรวมแล้วพบว่าร้อยละ 47 ของผู้ให้ข้อมูลหลักรายงานว่ามากกว่าครึ่งหนึ่งของกลุ่มประชากรที่ไม่มีสัญชาติไทยในชุมชนกลุ่มเป้าหมายทำงานในภาคเกษตรกรรม ปศุสัตว์และการแปรรูปอาหาร

บุคคลที่ไม่มีสัญชาติไทยที่มีความประสงค์อยากเดินทางออกจากประเทศไทยแต่ไม่สามารถเดินทางออกได้

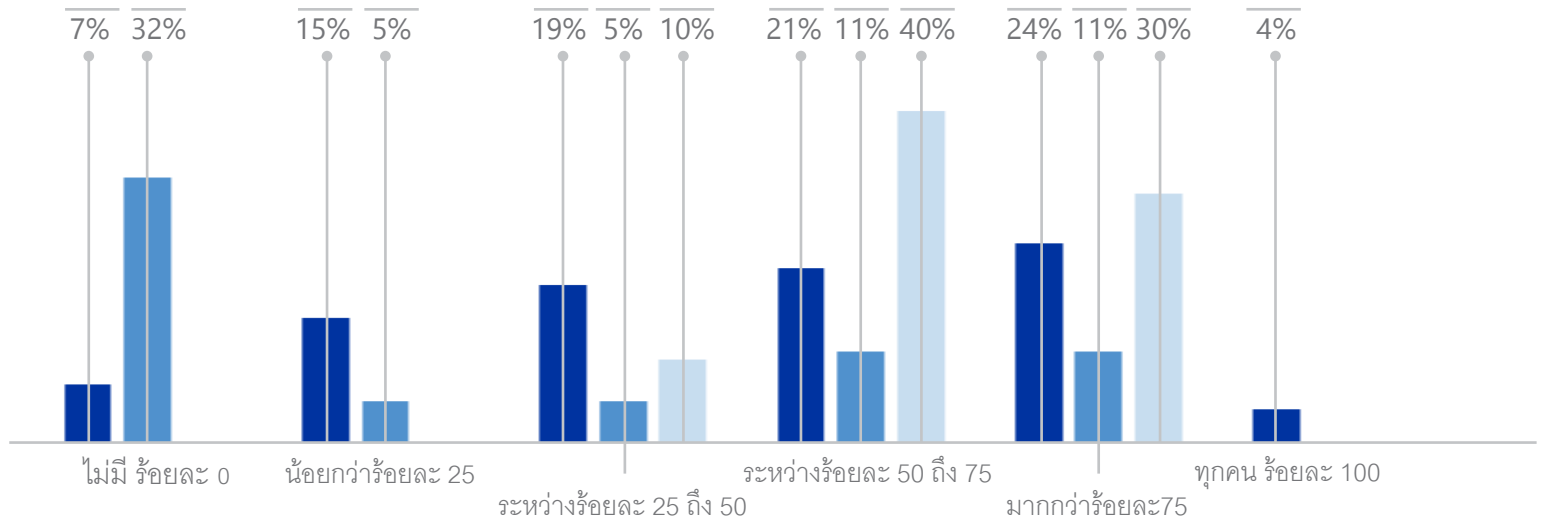
● ผู้ย้ายถิ่น ● ผู้ลี้ภัย/ผู้แสวงหาที่ลี้ภัย ● บุคคลไร้สัญชาติ

หมายเหตุ: ผลรวมไม่เท่ากับร้อยละ 100 เนื่องจากผู้ให้ข้อมูลหลักที่ทำงานกับผู้ย้ายถิ่น 16 คน ที่ทำงานกับผู้ลี้ภัย/ผู้แสวงหาที่ลี้ภัย 6 คน และบุคคลไร้สัญชาติ 4 คน ตอบว่าไม่ทราบ

บุคคลที่ไม่มีสัญชาติไทยที่ทำงานในภาคเกษตรกรรม ปศุสัตว์และการแปรรูปอาหาร

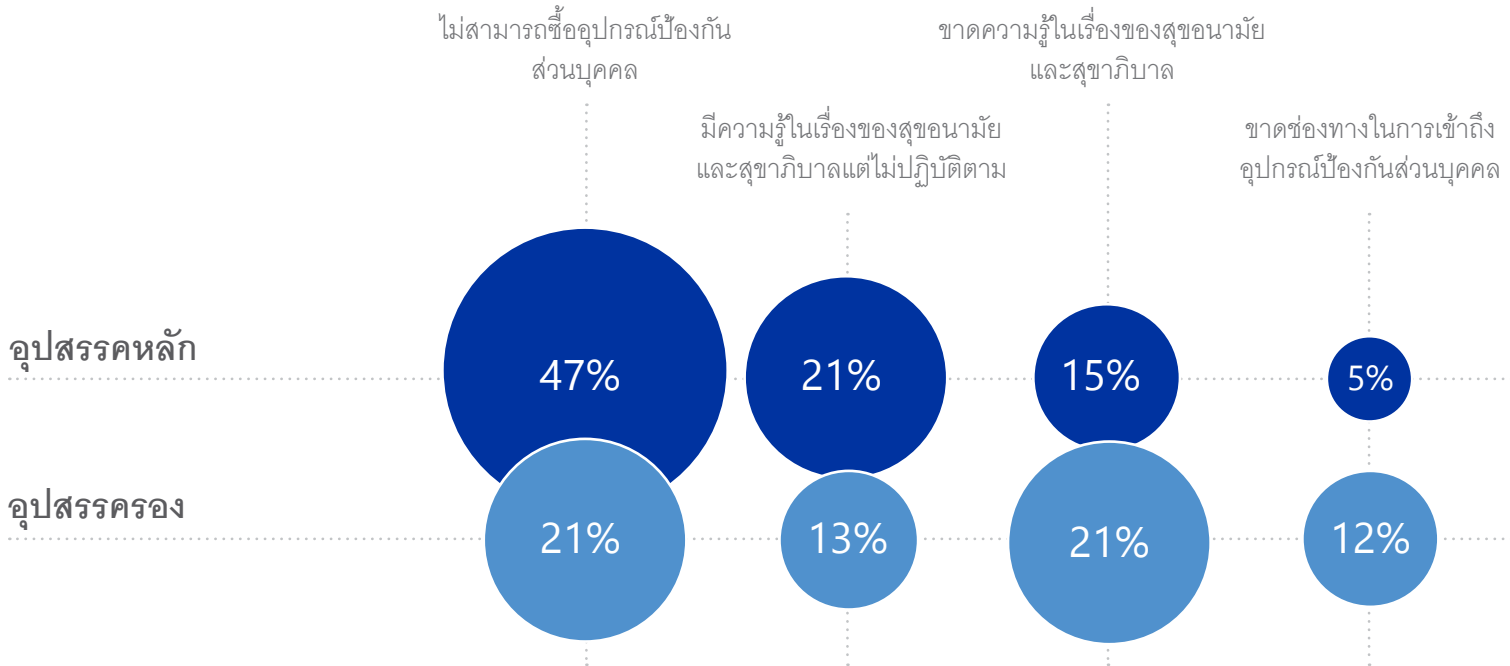
● ผู้ย้ายถิ่น ● ผู้ลี้ภัย/ผู้แสวงหาที่ลี้ภัย ● บุคคลไร้สัญชาติ

หมายเหตุ: ผลรวมไม่เท่ากับร้อยละ 100 เนื่องจากผู้ให้ข้อมูลหลักที่ทำงานกับผู้ย้ายถิ่น 8 คน ที่ทำงานกับผู้ลี้ภัย/ผู้แสวงหาที่ลี้ภัย 7 คน และบุคคลไร้สัญชาติ 2 คน ตอบว่าไม่ทราบ

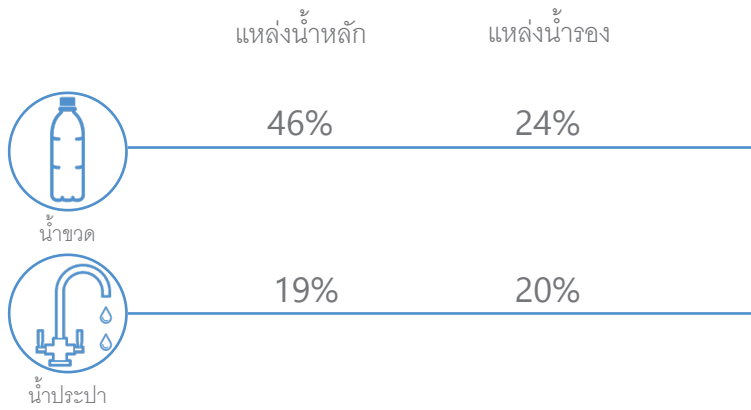
สภาวะความเปราะบางต่อสถานการณ์โรคโควิด-19

อุปสรรคหลักในเรื่องของสุขาภิบาลและสุขอนามัยในบริบทเฉพาะของสถานการณ์โรคโควิด-19 ในกลุ่มประชากรที่ไม่มีสัญชาติไทย

หมายเหตุ: อุปสรรคหลักเพิ่มเติมคืออาศัยอยู่ในพื้นที่แออัด (ร้อยละ 2) และขาดช่องทางการเข้าถึงน้ำประปา (ร้อยละ 1)

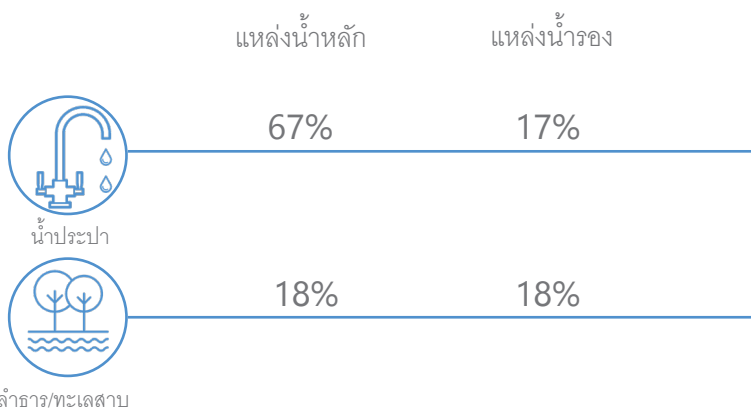
แหล่งน้ำหลักเพื่อการบริโภค 2 แหล่งหลัก

จากการสอบถามผู้ให้ข้อมูลหลักในเรื่องของอุปสรรคในการเข้าถึงสุขอนามัยและสุขาภิบาลในบริบทของสถานการณ์โรคโควิด-19 โดยให้ผู้ให้ข้อมูลหลักเรียงลำดับ 2 อุปสรรคหลักที่ชุมชนที่ทำงานด้วยต้องเผชิญ โดยเรียงลำดับจากอุปสรรคที่พบมากที่สุดก่อน

ข้อมูลที่ได้พบว่า อุปสรรคหลักที่มีการรายงานมากที่สุดคือ การที่ไม่สามารถซื้ออุปกรณ์ป้องกันส่วนบุคคล (ร้อยละ 47) การไม่ปฏิบัติตามมาตรการสุขอนามัยและสุขาภิบาล (ร้อยละ 21) และการขาดความรู้ในเรื่องของสุขอนามัยและสุขาภิบาล (ร้อยละ 15)

แหล่งน้ำหลักเพื่อการอุปโภค 2 แหล่งหลัก

แหล่งน้ำหลักที่ใช้ในการบริโภคในชุมชนที่รับผิดชอบของผู้ให้ข้อมูลหลักที่มีการรายงานมากที่สุดคือ น้ำขวด (ร้อยละ 46) และ น้ำประปา (ร้อยละ 19) นอกจากนี้ยังมีการรายงานว่าน้ำประปาเป็นแหล่งน้ำอุปโภคหลักที่ใช้ในครัวเรือน (ร้อยละ 67) ส่วนแหล่งน้ำรองนั้นมาจากลำธาร/ทะเลสาบหรือแหล่งน้ำธรรมชาติอื่นๆ (ร้อยละ 18)

นอกจากนี้ ยังสังเกตได้ว่าแหล่งน้ำหลักในการบริโภคนั้นแตกต่างกันไปในกลุ่มของประชากรที่ไม่มีสัญชาติไทย ผู้ย้ายถิ่นจะดื่มน้ำขวดเป็นส่วนใหญ่ (ร้อยละ 51) เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มประชากรที่ไม่มีสัญชาติไทยอื่นๆ

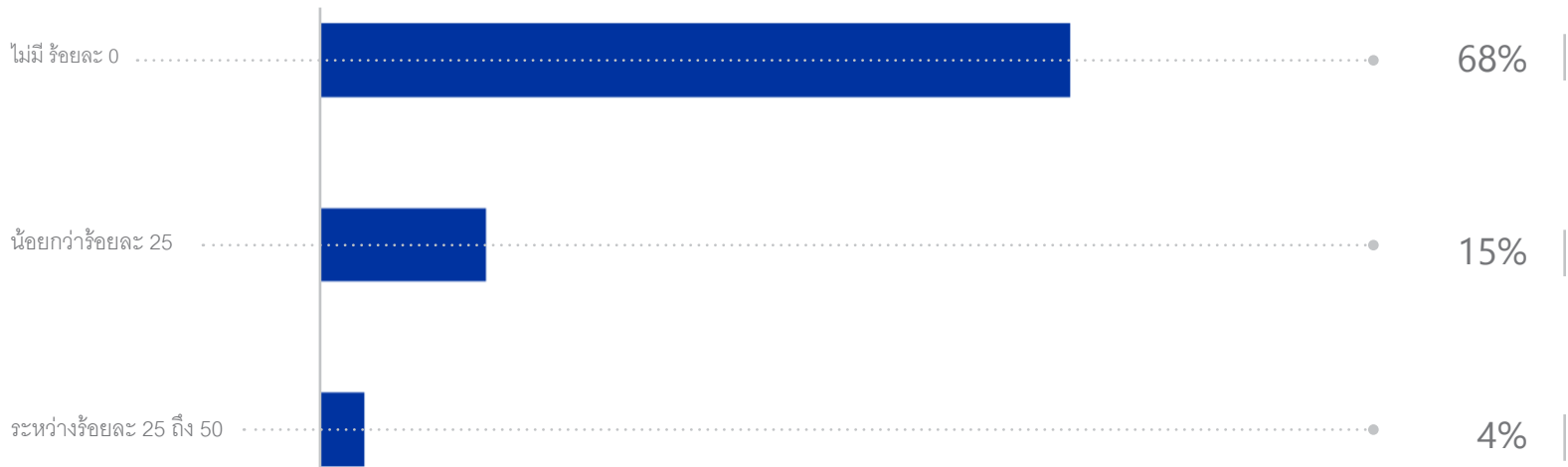
บุคคลที่ไม่มีสัญชาติไทยที่ขาดช่องทางในการเข้าถึงน้ำเพื่อบริโภคในชีวิตประจำวัน

หมายเหตุ: ร้อยละ 14 ของผู้ให้ข้อมูลหลักตอบว่า ไม่ทราบ

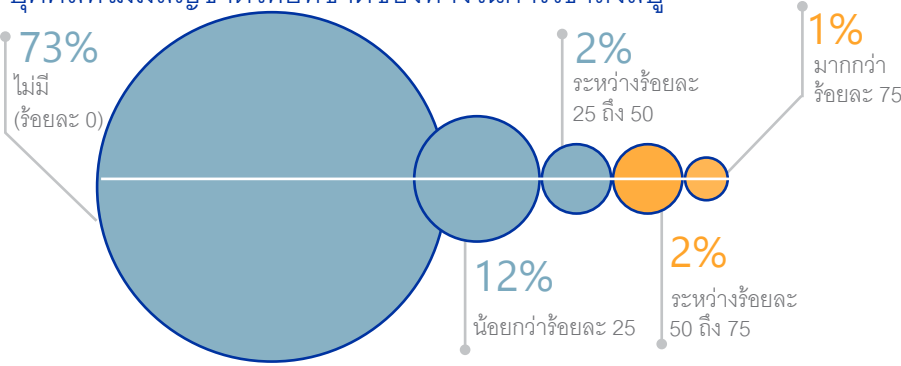
บุคคลที่ไม่มีสัญชาติไทยที่ขาดช่องทางการเข้าถึงน้ำเพื่ออุปโภคในชีวิตประจำวัน

หมายเหตุ: ร้อยละ 9 ของผู้ให้ข้อมูลหลักตอบว่า ไม่ทราบ

จากการสอบถามผู้ให้ข้อมูลหลัก ในเรื่องสัดส่วนของกลุ่มประชากรที่ไม่มีสัญชาติไทยในชุมชนเป้าหมายที่ขาดช่องทางในการเข้าถึงน้ำเพื่อการอุปโภคและบริโภคในชีวิตประจำวัน ร้อยละ 64 ของผู้ให้ข้อมูลหลักทั้งหมดรายงาน ว่า กลุ่มประชากรที่ไม่มีสัญชาติไทยในชุมชนที่ทำงานด้วยไม่มีอุปสรรคในการเข้าถึงน้ำดื่มเพื่อการบริโภค อย่างไรก็ตามร้อยละ 22 ของผู้ให้ข้อมูลหลักระบุว่าประชากรที่ไม่มีสัญชาติไทยบางส่วนมีอุปสรรคในการเข้าถึงน้ำดื่มในชีวิตประจำวัน ในขณะที่ร้อยละ 68 ของผู้ให้ข้อมูลหลักระบุว่าในชุมชนที่รับผิดชอบของตนนั้นไม่มีอุปสรรคในการเข้าถึงน้ำอุปโภคเพื่อใช้ในครัวเรือน อย่างไรก็ตาม ร้อยละ 19 ของผู้ให้ข้อมูลหลักระบุว่า มีบุคคลที่ไม่มีสัญชาติไทยบางส่วนเผชิญกับอุปสรรคในการเข้าถึงน้ำอุปโภคเพื่อใช้ในชีวิตประจำวัน

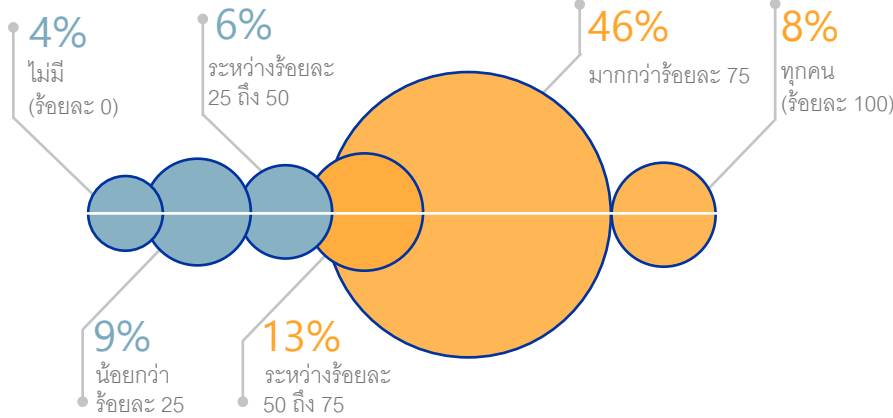
บุคคลที่ไม่มีสัญชาติไทยที่ขาดช่องทางในการเข้าถึงสบู่

ของผู้ให้ข้อมูลหลักรายงานว่ามากกว่าครึ่งของกลุ่มประชากรที่ไม่มีสัญชาติไทยในชุมชนที่รับผิดชอบขาดช่องทางในการเข้าถึงสบู่ในชีวิตประจำวัน

หมายเหตุ: ร้อยละ 10 ของผู้ให้ข้อมูลหลัก ตอบว่า ไม่ทราบ

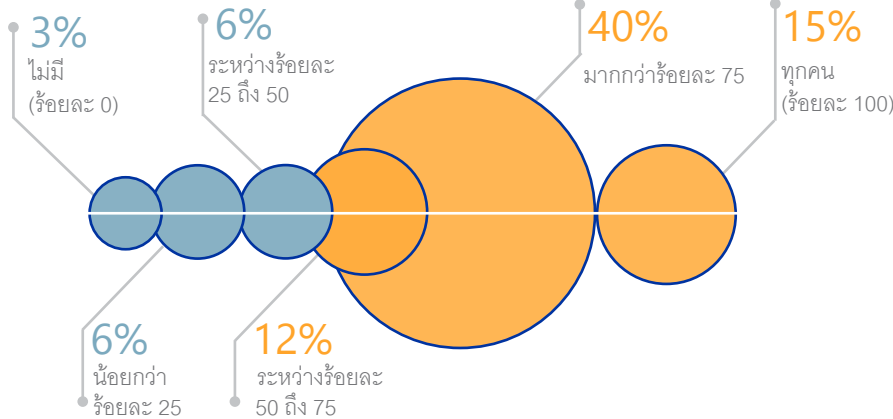
บุคคลที่ไม่มีสัญชาติไทยที่ขาดช่องทางในการเข้าถึงเจลแอลกอฮอล์ในชีวิตประจำวัน

ของผู้ให้ข้อมูลหลักรายงานว่ามากกว่าครึ่งของกลุ่มประชากรที่ไม่มีสัญชาติไทยในชุมชนที่รับผิดชอบขาดช่องทางในการเข้าถึงเจลแอลกอฮอล์ในชีวิตประจำวัน

หมายเหตุ: ร้อยละ 14 ของผู้ให้ข้อมูลหลัก ตอบว่า ไม่ทราบ

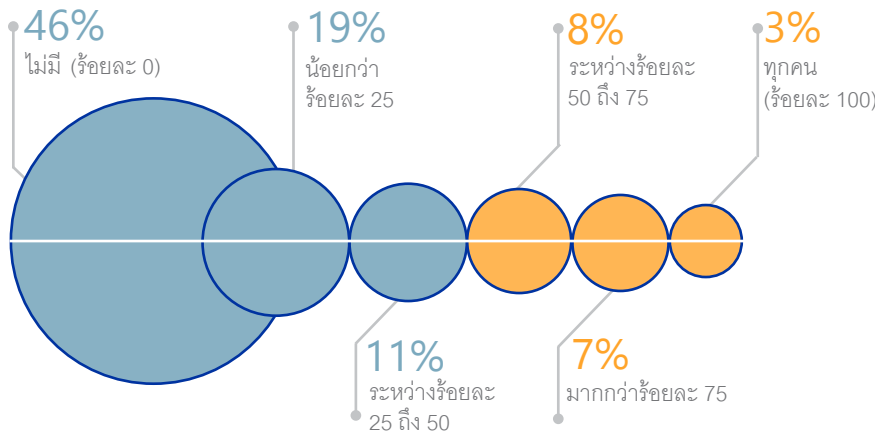
บุคคลที่ไม่มีสัญชาติไทยที่ขาดช่องทางในการเข้าถึงแอลกอฮอล์ฆ่าเชื้อในชีวิตประจำวัน

ของผู้ให้ข้อมูลหลักรายงานว่ามากกว่าครึ่งของกลุ่มประชากรที่ไม่มีสัญชาติไทยในชุมชนที่รับผิดชอบขาดช่องทางในการเข้าถึงแอลกอฮอล์ฆ่าเชื้อในชีวิตประจำวัน

หมายเหตุ: ร้อยละ 18 ของผู้ให้ข้อมูลหลัก ตอบว่า ไม่ทราบ

บุคคลที่ไม่มีสัญชาติไทยที่ขาดช่องทางในการเข้าถึงหน้ากาก (หน้ากากผ้าหรือหน้ากากอนามัย) ในชีวิตประจำวัน

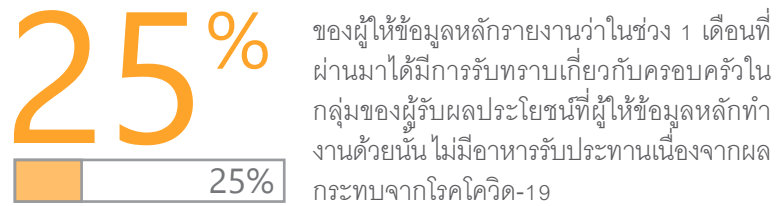
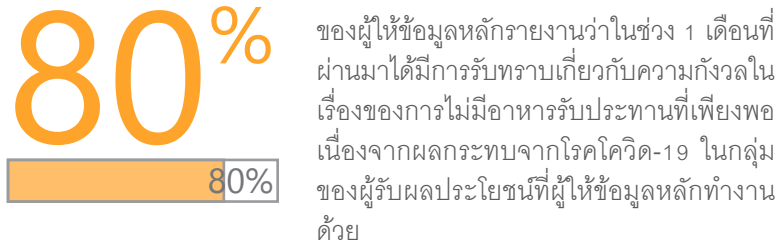

ของผู้ให้ข้อมูลหลักรายงานว่ามากกว่าครึ่งของกลุ่มประชากรที่ไม่มีสัญชาติไทยในชุมชนที่รับผิดชอบขาดช่องทางในการเข้าถึงหน้ากาก (หน้ากากผ้า/ หน้ากากอนามัย) ในชีวิตประจำวัน

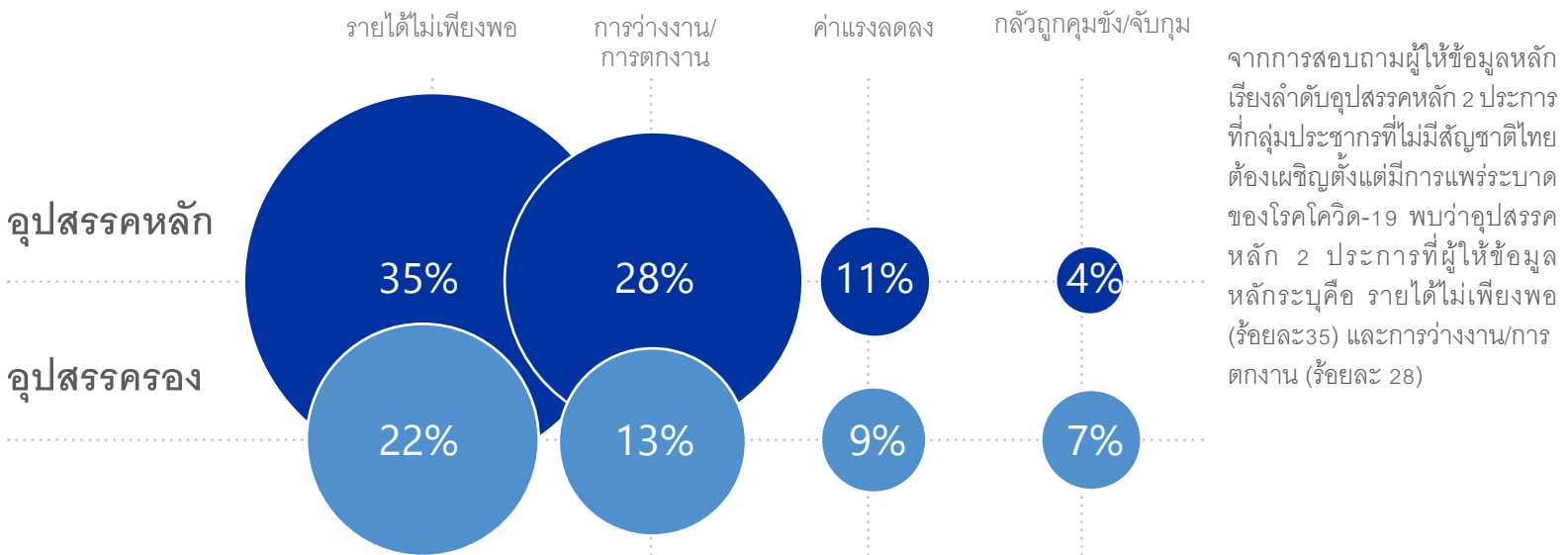
หมายเหตุ: ร้อยละ 6 ของผู้ให้ข้อมูลหลัก ตอบว่า ไม่ทราบ

ผลกระทบจากโรคโควิด-19 ต่อบุคคลที่ไม่มีสัญชาติไทย

ผลกระทบจากโรคโควิด-19 ต่อการบริโภคอาหาร

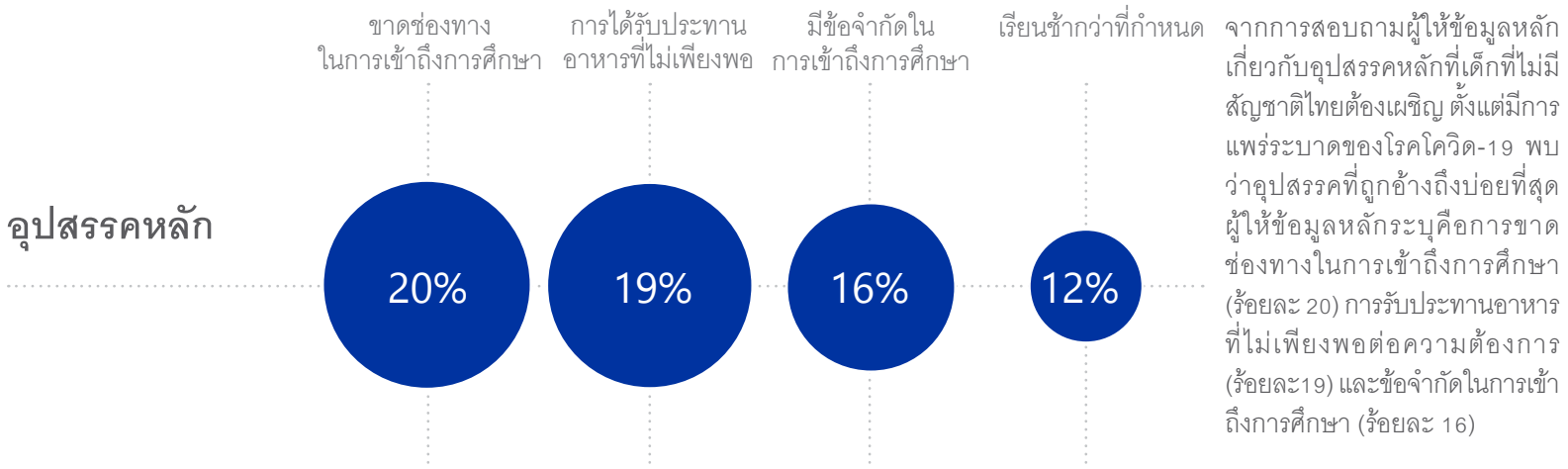

ข้อท้าทายที่บุคคลที่ไม่มีสัญชาติไทยเผชิญตั้งแต่การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19

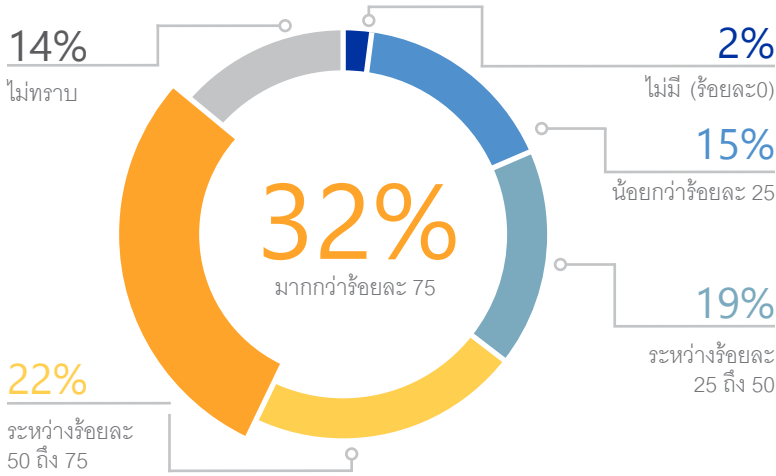

หมายเหตุ: ร้อยละ 4 ของผู้ให้ข้อมูลหลักรายงานว่ามีอุปสรรคหลักอีก 2 ประการดังนี้ การขาดช่องทางเข้าถึงบริการด้านสาธารณสุข (ร้อยละ 4) และการขาดช่องทางในการเข้าถึงการให้บริการทั่วไป เช่น น้ำ ไฟฟ้า และอาหาร (ร้อยละ 4)

ข้อท้าทายที่เด็กที่ไม่มีสัญชาติไทยเผชิญตั้งแต่การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19

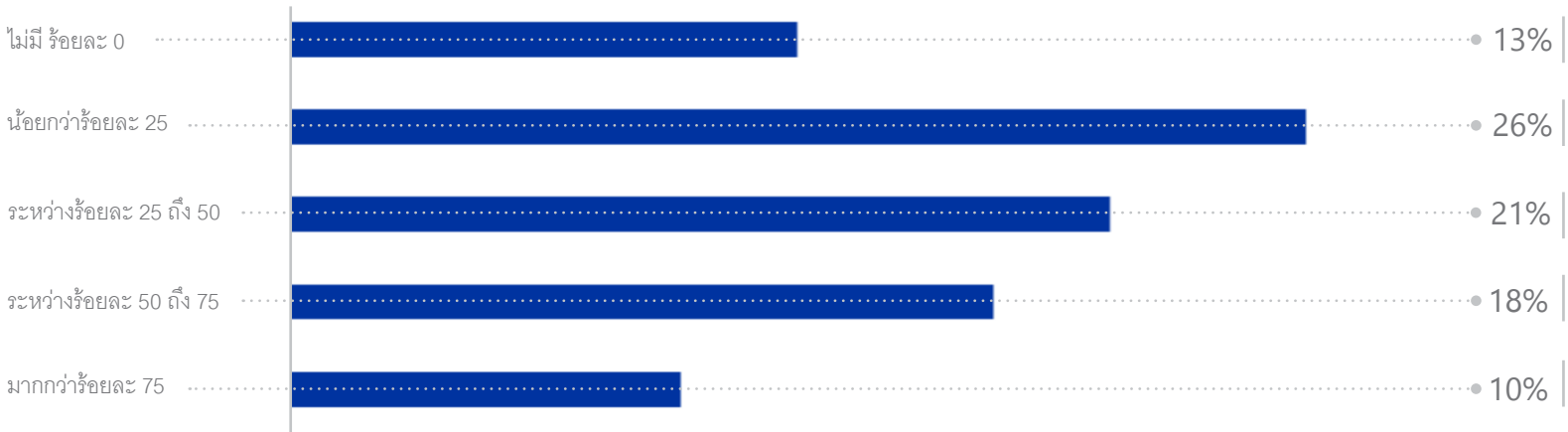
บุคคลที่ไม่มีสัญชาติไทยที่ประสบปัญหาหารายได้รายวันลดลงเนื่องจากสถานการณ์โรคโควิด-19

ร้อยละ 32 ของผู้ให้สัมภาษณ์ระบุว่ามากกว่า 3 ใน 4 ของบุคคลที่ไม่มีสัญชาติไทยในชุมชนที่ทำงานด้วย ประสบปัญหาหารายได้รายวันลดลงเนื่องจากสถานการณ์โรคโควิด-19 นอกจากนี้ร้อยละ 16 ของผู้ให้สัมภาษณ์ระบุว่าการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ยังส่งผลให้มากกว่า 3 ใน 4 ของบุคคลที่ไม่มีสัญชาติไทยในชุมชนที่ทำงานด้วยสูญเสียแหล่งรายได้รายวันทั้งหมด

บุคคลที่ไม่มีสัญชาติไทยที่ประสบปัญหาขาดแคลนสิ่งจำเป็นในการดำรงชีพเนื่องจากสถานการณ์โรคโควิด-19

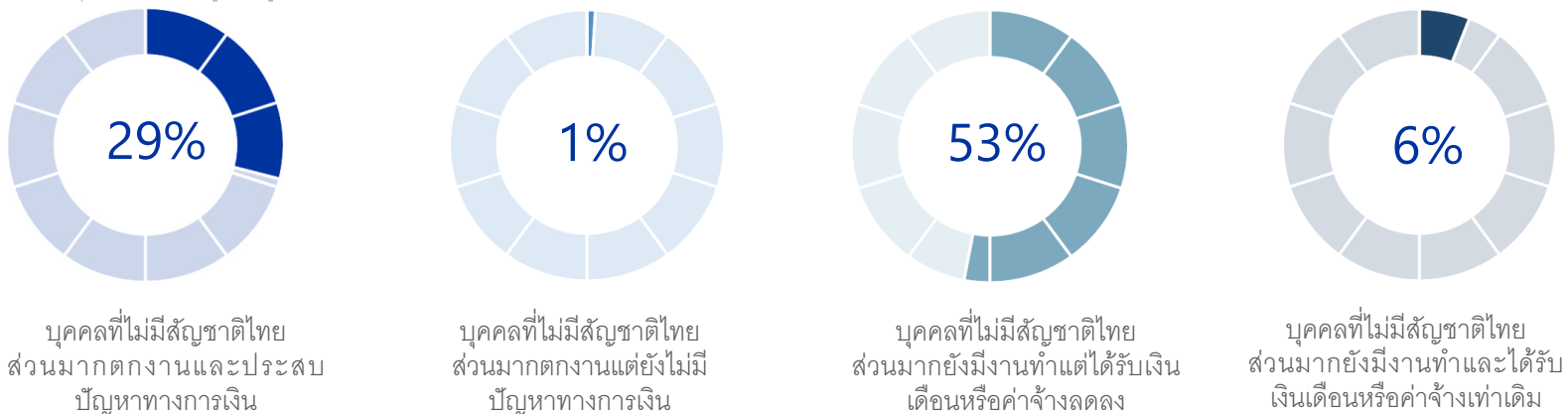
หมายเหตุ: ร้อยละ 12 ของผู้ให้ข้อมูลหลักตอบว่า ไม่ทราบ ความหมายของสิ่งจำเป็นในการดำรงชีพในบริบทนี้ หมายถึง การที่มีปัจจัยทางการเงินที่เพียงพอสำหรับ ค่าอาหาร ค่าน้ำ ค่าไฟ ค่าที่พักอาศัย ค่าใช้จ่ายด้านการศึกษา และค่ารักษาพยาบาลในชีวิตประจำวัน

ร้อยละ 75 ของผู้ให้ข้อมูลหลักทั้งหมด ระบุว่าไม่มีบุคคลที่ไม่มีสัญชาติไทยบางส่วนขาดแคลนสิ่งจำเป็นในการดำรงชีพ

ผลกระทบหลักจากโรคโควิด-19 ต่อสถานการณ์การจ้างงานบุคคลที่ไม่มีสัญชาติไทย

หมายเหตุ: ร้อยละ 4 ของผู้ให้ข้อมูลหลักตอบว่า ไม่ทราบ

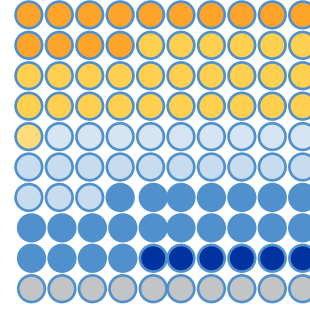
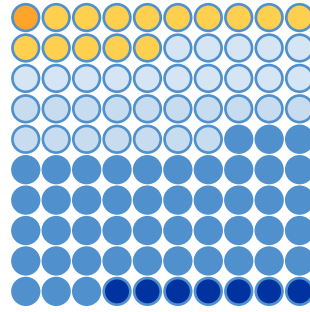
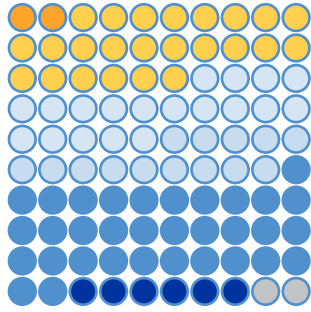
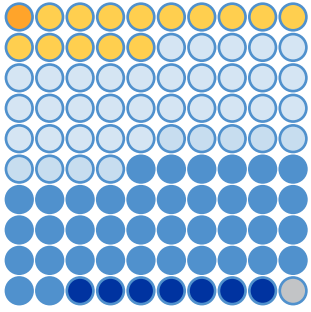
ข้อมูลเกี่ยวกับโรคโควิด-19

ความตระหนักรู้เกี่ยวกับโรคโควิด-19 ในภาพรวม

ความตระหนักรู้เกี่ยวกับอาการของโรคโควิด-19
(เป็นไข้ ไอ หายใจลำบาก)

ความตระหนักรู้เกี่ยวกับการป้องกันโรคโควิด-19
(การล้างมือ การใส่หน้ากาก การเว้นระยะห่างทางสังคม)

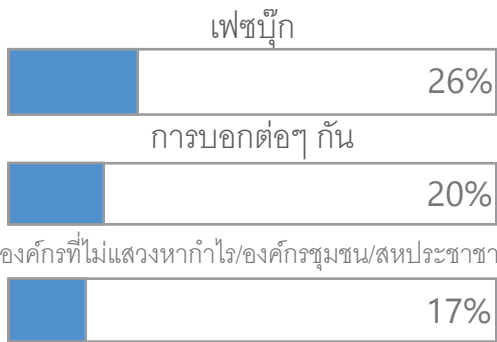
ความตระหนักรู้เกี่ยวกับวิธีการล้างมือ
(ล้างมือด้วยสบู่อย่างน้อย 20 วินาที ตามขั้นตอนที่องค์การอนามัยโลกหรือ WHO แนะนำ)

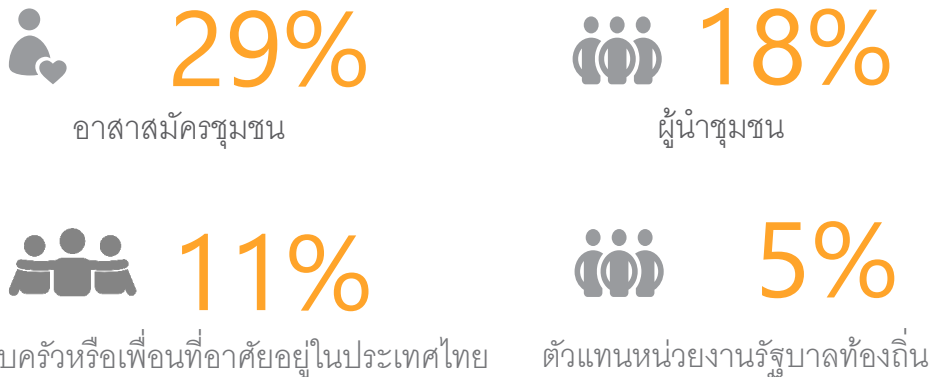
● ไม่ตระหนัก ● ตระหนักเล็กน้อย ● ตระหนักปานกลาง ● ตระหนักดี ● ตระหนักดีมาก ● ไม่ทราบ

จากการประเมินของผู้ให้ข้อมูลหลักเกี่ยวกับระดับความตระหนักรู้ของกลุ่มบุคคลที่ไม่มีสัญชาติไทย ในประเด็น 1) ข้อมูลทั่วไปของโรคโควิด-19 2) อาการของโรคโควิด-19 3) มาตรการป้องกันโรคโควิด-19 และ 4) วิธีการล้างมือ ผู้ให้ข้อมูลหลักร้อยละ 15 ระบุว่าบุคคลที่ไม่มีสัญชาติไทยมีความตระหนักรู้ในระดับที่น้อยหรือไม่มี ความตระหนักรู้เกี่ยวกับโรคโควิด-19 เลย นอกจากนี้ร้อยละ 39 ของผู้ให้ข้อมูลหลักยังให้คะแนนความตระหนักรู้และระดับความรู้ของบุคคลที่ไม่มีสัญชาติไทยในระดับ "ปานกลาง" และร้อยละ 45 ให้คะแนนในระดับ "ดี" และ "ดีมาก" ส่วนประเด็นที่มีคะแนนประเมินในระดับที่ต่างกันที่สุดคือ วิธีการล้างมือ (ร้อยละ 41 ประเมินว่าบุคคลที่ไม่มีสัญชาติไทยมีความตระหนักรู้เล็กน้อยหรือไม่มีเลย) และอาการของโรคโควิด-19 (ร้อยละ 26 ประเมินว่าบุคคลที่ไม่มีสัญชาติไทยมีความตระหนักรู้เล็กน้อยหรือไม่มีเลย)

แหล่งข้อมูลหลัก (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

แหล่งข้อมูลหลักที่เป็นผู้กระจายข่าว (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

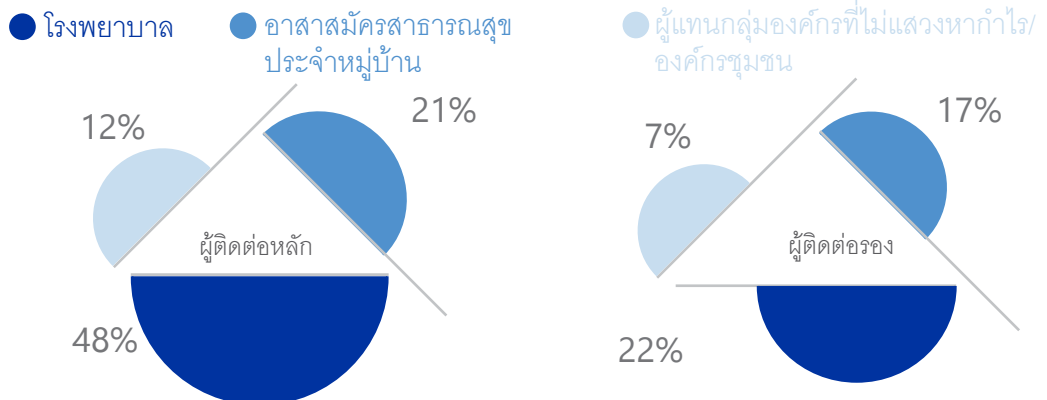

ความตระหนักรู้เกี่ยวกับบุคคลที่สามารถติดต่อในกรณีเจ็บป่วย

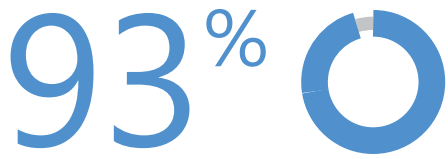
บุคคลที่กลุ่มประชากรที่ไม่มีสัญชาติไทยจะติดต่อ ในกรณีเจ็บป่วย

☎ 96%

ของผู้ให้ข้อมูลหลักรายงานว่าชุมชนประชากรที่ไม่มีสัญชาติไทยที่ต้นทำงานด้วย ทราบ(ร้อยละ60) และทราบเป็นบางส่วน (ร้อยละ 36) ว่าควรติดต่อใครในกรณีเจ็บป่วย

เอกสารข้อมูล สื่อการเรียนรู้ และสื่อ
ประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับโรคโควิด-19

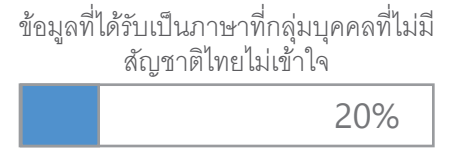
ของผู้ให้ข้อมูลหลักรายงานว่าชุมชนที่ตนทำงาน
ด้วยนั้นได้รับ เอกสารข้อมูล สื่อการเรียนรู้ และสื่อ
ประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับโรคโควิด-19

ความเข้าใจในข้อมูลที่ได้รับเกี่ยวกับ
โรคโควิด-19

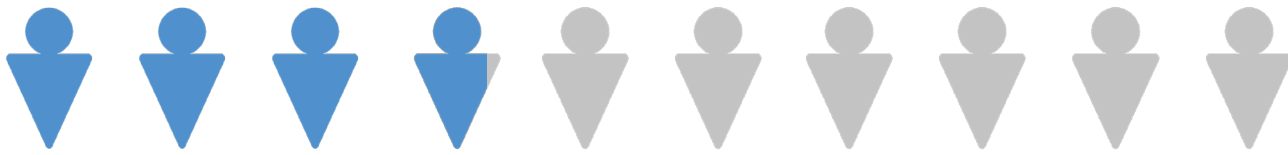
ของผู้ให้ข้อมูลหลักรายงานว่าชุมชนที่ตนทำงาน
ด้วยไม่เข้าใจข้อมูลเกี่ยวกับโรคโควิด-19 หรือเข้าใจ
แค่บางส่วน

สาเหตุที่ไม่เข้าใจข้อมูลเกี่ยวกับโรค
โควิด-19 ที่ได้รับ (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ประชากรกลุ่มนี้มีความเข้าใจผิดเกี่ยวกับโรคโควิด-19 หรือไม่?

(ความเชื่อผิดๆ ความเข้าใจผิด ทฤษฎีสมคบคิด) หมายเหตุ: ร้อยละ 21 ของผู้ให้ข้อมูลหลัก ตอบว่า ไม่ทราบ

39%
ใช่/บางส่วน

ความเชื่อและความเข้าใจผิดส่วนใหญ่ เกี่ยวกับโรคโควิด-19 (เป็นคำถามปลายเปิด สามารถตอบได้หลายคำตอบ)

ผู้ให้ข้อมูลหลักร้อยละ 30 รายงานว่ากลุ่มประชากรที่ไม่มีสัญชาติไทยเชื่อว่าสามารถป้องกันการติดเชื้อหรือสามารถรักษาโรคโควิด-19 ได้โดยการใส่
สมุนไพร (เช่น ใบสะเดา หรือสมุนไพรพื้นบ้านอื่นๆ) หรือการรับประทานเครื่องดื่มหรืออาหารบางประเภท (เช่น มะนาว ชিং ไข่ ผักต่างๆ แอลกอฮอล์
และน้ำทะเล) สามารถรักษาโรคโควิด-19 ได้ นอกจากนี้ผู้ให้ข้อมูลหลักร้อยละ 24 ยังรายงานว่าประชากรที่ไม่มีสัญชาติไทยมีความเข้าใจผิดเกี่ยวกับ
วิธีการติดต่อของโรคโควิด-19 ส่วนร้อยละ 12 ของผู้ให้ข้อมูลหลักรายงานว่ามีการประเมินความเสี่ยงของโรคโควิด-19 ต่ำหรือสูงเกินไป นอกจากนี้
ผู้ให้ข้อมูลหลักยังชี้ให้เห็นถึงความเข้าใจผิดเกี่ยวกับสิทธิในการเข้ารับบริการสาธารณสุข แนวทางในการเว้นระยะห่างทางสังคม และความสำคัญของ
การใส่หน้ากากอีกด้วย

24%

วิธีการติดต่อของ
โรคโควิด-19

15%

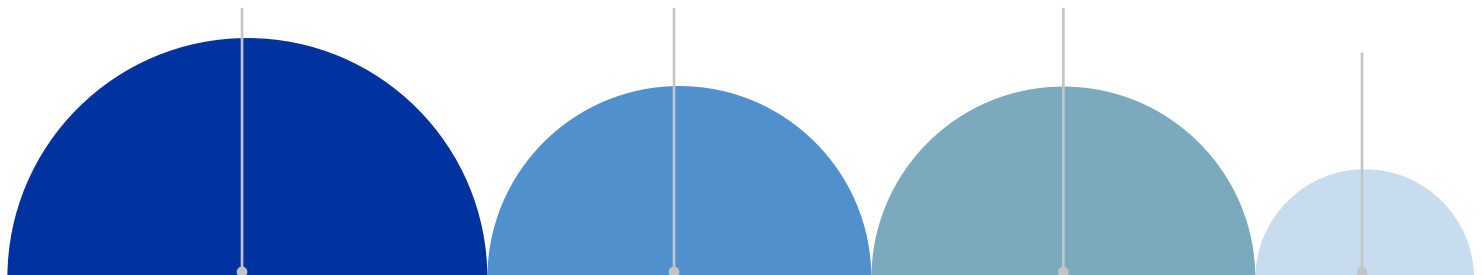
การบริโภคเครื่องดื่ม
หรืออาหารบางประเภท

15%

การใส่ยาสมุนไพร
ในการรักษา

12%

ความเสี่ยงของ
โรคโควิด-19

องค์การระหว่างประเทศเพื่อการโยกย้ายถิ่นฐาน
สำนักงานประเทศไทย
ชั้น 18 ตึกรัชนาการ
เลขที่ 3 ถนนสาทรใต้ กรุงเทพฯ

โทร: (+66) 2-343-9300
แฟกซ์: (+66) 2-343-9399
อีเมล: iomthailand@iom.int
เว็บไซต์: www.iom.int

